

İsa'nın Hikayesini Paylaşmak

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Efesliler*2:1–10, *1. Yuh.* 4:7–11, *Markos* 5:1–20, *İbraniler* 10:19–22, *Gal.* 2:20, *1. Korintliler* 1:30.

HATIRLAMA METNİ: “Tanrı Oğlu’nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilirsiniz diye bunları yazdım” (*1. Yuhanna* 5:13).

Daha önceki bir derste belirtildiği üzere, hiçbir şey değişmiş bir yaşamdan daha ikna edici bir şekilde müjdenin gücünü gösteremez. İnsanlar teolojinize karşı çıkabilirler. Doktrinleriniz hakkında tartışabilirler. Kutsal Yazılar’ı anlayışınızı sorgulayabilirler fakat İsa’nın sizin için ne anlama geldiği ve yaşamınızda ne yaptığı hakkındaki kişisel tanıklığınızı nadiren sorgulayacaklardır.

Tanıklık İsa hakkında bildiklerimizi paylaşmaktır. Diğerlerinin İsa’nın bizim için ne anlama geldiğini ve bizim için ne yaptığını bilmelerini sağlamaktır. Tanıklığımız sürekli olarak sadece bizim inandığımızın doğru, diğerlerinin inandığının yanlış olduğunu kanıtlamaya çalışmaktan oluşursa güçlü bir muhalefet ile karşılaşacağız. Tanıklığımız O’nun lütfu ile dönüşmüş, O’nun sevgisiyle büyülenmiş ve O’nun gerçeğine hayran kalmış bir kalpten gelirse insanlar gerçeğin yaşamlarımızı nasıl etkilediğini görerek etkileneceklerdir. Değişmiş bir yaşamda sunulan gerçek tüm farkı yaratır.

Mesih tüm doktrinlerin merkezi olduğunda ve her Kutsal Kitap öğretisi O’nun karakterini yansıttığında, Kutsal Yazılar’ı paylaştığımız kişiler O’nun sözünü kabul etmeye çok daha açık olacaklardır.

*12 Eylül Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusun çalışın..

İsa: Tanıklığımızın Temeli

Hristiyanlar olarak hepimizin İsa'nın yaşamlarımızı nasıl değiştirdiği ve bizim için neler yaptığı hakkında söyleyecek bir kişisel hikâyesi vardır.

Efesliler 2:1–10 ayetlerini oku. Mesih'i tanımadan önce nasıldık? Mesih'i kabul ettiğimizden beri neye sahibiz?

A. Mesih'i Tanımadan Önce (Efesliler2:1–3).

B. Mesih'i Tanıdıktan Sonra (Efesliler2:4–10).

Ne harika bir değişim! Mesih'i tanımadan önce “günahlardan ötürü ölüydü[k].” “Bu dünyanın gidişine” uyan, “benliğin ve aklın isteklerini yerine getire[n],” “doğal olarak ötekiler gibi biz de gazap çocuklarıydık.” Basitleştirmek gerekirse, Mesih'i tanımadan önce kayıp bir durumdaydık ve hayatta amaçsızda sürükleniyorduk.

Mutluluğa benzer bir şey tecrübe etmiş olabiliriz fakat yaşamlarımızda ruhun bir kaygısı ve tamamlanmamış bir amacı vardı. Mesih'e gelmek ve O'nun sevgisini tecrübe etmek tüm farkı yaratır. Şimdi Mesih'te gerçekten “yaşama kavuştuk.” “Mesih İsa'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliği” ile kurtuluş armağanına kavuştuk.

“Tanrı bizi Mesih İsa'da, Mesih'le birlikte diriltip göksel yerlerde oturttu. Bunu, Mesih İsa'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliğini gelecek çağlarda sergilemek için yaptı.” Yaşam Mesih'te yeni bir anlam ve yeni bir amaç kazandı. Yuhanna'nın ilan ettiği gibi, “Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı” (*Yuhanna 1:4*).

Efesliler 2:10 ayetini oku. Bu ayet iyi işlerin Hristiyan imanının ne kadar merkezi olduğu hakkında bize ne söylüyor? Bu fikri “insanın yasanın gereklerini yaparak değil, iman ederek aklandığı” bağlamında nasıl anlamalıyız? Romalılar 3:28.

Yaşamın Mesih yüzünden başka birisinin de İsa'yı tanmasına neden olabilecek bir şekilde nasıl değişti?

Kişisel Tanıklığın Dönüştürücü Gücü

Zebedi'nin oğulları Yuhanna ve Yakup "Gökgürültüsü Oğulları" (*Markos 3:17*) olarak biliniyorlardı. Aslında onlara bu takma adı veren İsa'ydı. İsa ve öğrencileri Samiriye'den geçerken Yuhanna'nın ateşli tavrının bir örneği gerçekleşti. Gece kalmak için bir yer bulmaya çalıştıklarında Samariyeliler'in Yahudiler'e karşı önyargısından dolayı muhalefetle karşılaştılar. En basit bir kalacak yer için bile reddedildiler.

Yakup ve Yuhanna bu problem için bir çözüme sahip olduklarını sanıyorlardı. "Öğrencilerden Yakup'la Yuhanna bunu görünce, "Rab, bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?" dediler" (*Luka 9:54*). İsa öğrencileri azarladı ve hep birlikte köyü sessizce terk ettiler. İsa'nın yolu sevgi yoluymuştu, savaşla zorlayan bir yol değil.

İsa'nın sevgisinin huzurunda Yuhanna'nın tez canlılığı ve kızgınlığı sevgi dolu nazıklığe ve şefkat dolu kibar bir ruha dönüşmüştü. Yuhanna'nın ilk mektubunda sevgi sözcüğü yaklaşık kırk kez görünür; farklı şekillerde ise 50 kez görünür.

1. Yuhanna 1:1–4, 1. Yuhanna 3:1; 1. Yuhanna 4:7–11; ve 1. Yuhanna 5:1–5 ayetlerini oku. Bu ayetler sana Yuhanna'nın tanıklığı ve İsa ile olan etkileşiminden dolayı yaşamında gerçekleşen değişiklikler hakkında ne diyor?

Evrenin bir yasası olan ebedi bir ilke vardır. Ellen G. White bu ilkeyi şu sözlerde çok iyi ifade eder: "Güç kullanmak, Allah'ın Egemenliğinin prensiplerine aykırıdır; O, sadece sevgiyle yapılan hizmeti arzular ve sevgiye hükmedilemez, sevgi zorla ya da otorite yoluyla elde edilemez. Sevgiye, sadece sevgi yoluyla ulaşılır" — *Sevgi Öğretmeni s.16, (Çağların Arzusu, s. 22)*.

Kendimizi Mesih'e adadığımızda O'nun sevgisi bizim aracılığımızla diğerlerine parlayacaktır. Hristiyanlığın en büyük tanıklığı değişmiş bir yaşamdır. Bu asla hata yapmayacağımız ve bazen olmamız gereken sevgi ve lütf kanalı olmayacağımız anlamına gelmiyor. Fakat ideal olanın Mesih'in sevgisinin yaşamlarımızdan akması ve etrafımızdaki kişilere bir bereket olmamız anlamına geliyor.

Mesih'in sevgisini diğer insanlara iyi bir şekilde nasıl yansıtıyorsun? Cevabının çıkarımları hakkında düşün?

İsa'nın Hikâyesini Anlatmak

Mesih'in gönderdiği ilk müjdeciler kimlerdi? Onlar öğrenciler arasından değildi. Uzun zamandır O'nu takip eden kişiler değildi. İsa'nın gönderdiği ilk müjdeciler birkaç saat önce تنها yerde terör estiren ve yakınlardaki köylülerin yüreklerine korku salan cinli, deli adamlardı.

Bu cinlilerden biri onu bağlayan zincirleri doğaüstü bir güçle kopardı, korkunç bir tonla çığlıklar attı ve vücudunu keskin taşlarla yaraladı. Seslerindeki ıstırap ruhlarındaki daha derin bir ıstırapı yansıttı (*Matta 8:28, 29; Markos 5:1-5*).

Fakat ardından İsa ile karşılaştılar ve yaşamları değişti. İsa acı veren cinleri onların bedenlerinden bir domuz sürüsüne ve uçurumdan denize gönderdi (*Matta 8:32-34; Markos 5:13, 14*).

Markos 5:1-17 ayetlerini oku. Bu adamlara ne oldu ve ne olduğunu görmeye gelen bölge insanları ne gördü?

Cinliler artık Mesih'in gücü ile dönüşmüş yeni adamlardı. Kent halkı onları İsa'nın ayakları dibinde, Efendi'nin ağzından çıkan her sözü dinlerken buldular. Matta'nın müjdesi özgür bırakılan iki cinli olduğunu söylerken, Markos'un müjdesinin sadece ikisinden birinin hikâyesi üzerine odaklandığına dikkat etmeliyiz. Fakat mesele İsa'nın onları fiziksel, zihinsel, duygusal ve ruhsal olarak iyileştirmiş olmasıdır.

Markos 5:18-20 ayetlerini oku. Bu değişmiş iki cinli, iki yeni imanlı açık bir şekilde İsa ile kalmak istedi, fakat İsa onları ne yapmaya gönderdi?

“Bu adamlar, İsa'nın öğretisini sadece birkaç dakikalığına dinleme şansına sahip oldular. O'nun yaptığı bir tek vaazı bile bizzat dinleme fırsatları olmamıştı. Onlar, İsa ile her gün birlikte olan öğrencilerin eğitildiği gibi halkı eğitemezlerdi fakat İsa'nın Mesih olduğu gerçeğinin kanıtını kendi öz kişiliklerinde taşıyorlardı. Kendilerinin bildiklerini, gördüklerini, duyduklarını ve İsa'nın gücünü nasıl hissettiklerini anlatabilirlerdi. Kalbine Allah'ın lütfu erişen herkes bunu yapabilir”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 321, (*Çağların Arzusu*, s. 340). Onların tanıklıkları Dekapolis'i, yani Celile Gölü'nün kıyısındaki on kenti İsa'nın öğretilerini kabul etmeleri için hazırladı. Kişisel tanıklığın gücü budur.

Güvenle Tanıklıkta Bulunmak

1 Yuhanna 5:11–13; İbraniler 10:19–22; ve

1.Korintliler 15:1, 2 ayetlerini oku. Kutsal Yazılar Mesih'teki kurtuluşumuzu emin bir şekilde paylaşmamızı sağlayan sonsuz yaşamla ilgili hangi güvenceyi bize verir?

Kişisel olarak İsa'da kurtuluşumuzun güvencesine sahip değilsek onu başka biri ile paylaşmamız mümkün değildir. Kendimizin sahip olmadığı bir şeyi paylaşamayız. Kurtulmuş olacak kadar iyi olup olmadıklarını merak eden, sürekli olarak bir belirsizlik durumunda yaşayan dürüst Hristiyanlar vardır. Yaşlı ve bilge bir vaazcının dediği gibi, “Kendime baktığımda, kurtulmuş olma imkânı görmüyorum. İsa'ya baktığımda, kaybolmuş olma imkânı görmüyorum.” Rab'bin sözleri çağlar boyunca kesinlikle cınlamaktadır, “Ey dünyanın dört bucağındakiler,

Bana dönün, kurtulursunuz. Çünkü Tanrı benim, başkası yok” (Yeşaya45:22).

Rabbimiz tamamıyla karşılıksız sunduğu kurtuluştaki her birimizin sevinmesini istiyor. O'nun lütfunda aklanmış olmanın ve günahın getirdiği suçun mahkûmiyetinden özgür olmanın ne demek olduğunu tecrübe etmemizi arzular. Elçi Pavlus'un Romalılar 5. bölümde de söylediği gibi, “Böylece imanla aklandığımızı göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz” (Romalılar 5:1). Daha sonra, “Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur”(Romalılar 8:1), güvencesini ekliyor. Elçi Yuhanna “Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur”(1. Yuhanna 5:12), diyerek onaylıyor.

İman yoluyla İsa'yı kabul etmişsek ve Kutsal Ruh'u aracılığıyla yüreklerimizde yaşıyorsa sonsuz yaşam armağanı bugün bizimdir. Bu, bir kez Tanrı'nın lütfunu ve Mesih'teki kurtuluş tecrübe ettiğimizde onu asla kaybedemeyiz demek değildir (2. Petrus 2:18–22, İbraniler 3:6, Vahiy 3:5). Her zaman ondan ayrı yürümeyi seçme özgürlüğüne sahibiz fakat bir kez O'nun sevgisini tecrübe ettiğimizde ve O'nun fedakârlığının derinliğini anladığımızda, asla bizi çok seven O Kişi'den ayrı yürümeyi seçmemeliyiz. İsa'da bize verilmiş olan lütfu başkaları ile paylaşmak için her gün fırsatlar arayacağız.

İsa'da kurtuluş güvencesine sahip misin? Öyleyse, onu hangi temele dayandıryorsun? Neden bu güvenceye sahipsin? O nerede bulunur? Diğer bir yandan, eğer emin değilsen, neden emin değilsin? Bu güvenceyi nasıl bulabilirsin?

Tanıklık Etmeye Değer Bir Şey

“Mesih’le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu’na imanla sürdürüyorum.” (*Galatyalılar 2:20*).

Mesih’i kabul ettiğimizde kesinlikle fedakârlıklar olacaktır. O’nun teslim etmemizi istediği bazı şeyler var. İsa O’nu takip etmenin teslimiyet gerektirdiğini açıkça belirtti: “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin.”

Bir çarmıh üzerindeki ölüm acı verici bir ölümdür. Yaşamlarımızı Mesih’in isteklerine teslim ettiğimizde bu günahlı “eski yaradılışımız” çarmıha gerilir (*bkz. Romalılar6:6*) ve bu acı vericidir. Sevilen arzular ve hayat boyu alışkanlıklardan vazgeçme zamanları acı vericidir.

Başkaları üzerinde yaşam değiştirici bir etki yapan güçlü tanıklıklar bizim O’nun için nelerden vazgeçmiş olduğumuza değil, Mesih’in bizim için neler yapmış olduğuna odaklanır. Bu tanıklıklar bizim sözde “fedakârlıklarımıza” değil, O’nun fedakârlığına odaklanır. Mesih hiçbir zaman sürdürdüğümüzde en iyi faydayı göreceğimiz bir şeyden vazgeçmemizi istemez.

Yine de, Hristiyanlık tarihi Mesih uğruna dev fedakârlıklarda bulunmuş olanların hikâyeleriyle doludur. Bu insanlar kurtuluşu kazanmıyorlardı veya ne kadar özverili ve fedakârca olsa da, davranışları onlara Tanrı’nın önünde liyakat vermiyordu. Aksine, birçok durumda, Mesih’in kendileri için ne yapmış olduğunu fark eden bu adam ve kadınların tümü Tanrı’nın onların yaşamlarındaki çağrısına göre kurban sunağı üzerine yatmaya gönüllüydüler.

Yuhanna 1:12, Yuhanna 10:10, Yuhanna 14:27, ve 1. Korintliler 1:30 ayetlerini oku. Tanıklığımızın temeli her zaman Mesih’in bizim için yaptıklarıdır. Yukarıdaki ayetlerde belirtilen O’nun lütuf armağanlarından bazılarının listesini yap.

Yukarıdaki ayetler ışığında Mesih’in senin için ne yaptığı hakkında düşün. Tüm yaşamın boyunca adanmış bir Hristiyan olmuş olabilirsin veya muhtemelen daha dramatik bir iman etme süreci yaşamış olabilirsin. İsa’nın sana karşı ne kadar iyi olduğu ve sana vermiş olduğu amaç, barış ve mutluluk üzerine düşün. Yaşamında zor tecrübelerden geçerken sana güç vermiş olduğu zamanlar hakkında düşün.

Mesih uğruna hangi fedakârlıklarda bulunmaya çağrıldın? Tecrübelerinden başkalarına bir bereket olabilecek neler öğrendin?

EK ÇALIŞMA: Markos 5:25–34 ayetlerini oku.

“Tüm bu olaylar karşısında şaşırın halk yaşam veren bu gücün farkında değildi; fakat acı çeken kadın elini O'na uzattığında iyileşeceğine inanıyordu ve O'nun iyileştirici gücünü hissetti. Ruhsal olaylarda bu hep böyledir. Din hakkında sıradan bir konu gibi konuşmak, imandan yoksun olarak dua etmek hiçbir yarar sağlamaz. O'nu sadece dünyanın kurtarıcısı olarak kabul eden iman kişiye asla şifa getirmez. Kurtuluşa duyulan iman sadece gerçek bilgisini kabul etmekten ibaret değildir. İlahi bilginin tümünü bekleyen kişi imana sahip olmadan Allah'tan kutsama alamaz. İsa hakkındaki bilgilere inanmak yetmez; İsa'nın bizzat kendisine inanmalıyız. Bize yarar sağlayacak tek iman, O'nu kişisel bir Kurtarıcı olarak kabul eden imandır...”

“O'nun sadakatini açıkça belirtmemiz İsa'yı dünyaya tanıtmamız için Allah'ın bize verdiği bir görevdir. Eski çağlar boyunca O'nun lütfunu bildiren kutsal insanlar gibi, biz de Kurtarıcı'nın bize sunduğu lütfu kabul etmeliyiz fakat en etkili olan bizim kendi yaşadığımız olaylardır. İlahi gücün çalışmasında kendimizi gösterirken, Allah'a tanıklık ederiz. Herkesin diğer insanlardan ayrı bir yaşamı vardır ve herkes farklı olaylar yaşar. Allah bizim her birimizin övgüsünün kendisine ulaşmasını arzular. İsa'nın yaşamını örnek alarak O'nun değerli lütuflarını kabul ettiğimizde, canları kurtaran bir güç bizi sarar.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 327-328 (*Çağların Arzusu* s. 347).

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ İkna edici bir tanıklığın unsurları nelerdir? Pavlus'un Elçilerin İşleri 26:1-3 ayetlerinde Agrippa önünde vermiş olduğu tanıklığı oku. Tanıklığının temeli neydi?
- ❷ Mesih'in bizler için ne yaptığı hakkındaki kişisel tanıklığımız sence neden çok güçlüdür? Yine de, şu soruyu nasıl yanıtladın: Tamam sana böyle birşey olmuş fakat ben böyle bir şey yaşamıyorsam ne olacak? Neden senin yaşadığın bir şey bana İsa'yı takip etmem için bir şey öğretebilsin ki?
- ❸ Daniel 7:1, 21, 22, 25, 27 ayetlerini oku. Kutsallara ne olduğuna odaklanılmış olmasına dikkat et. Küçük boynuz gücü onlara ne yapıyor? Onun tersine, Rab onlar için ne yapıyor? Kutsallar için yargılamaya dair iyi haber ne? Yargılama sonunda onlara ne veriyor?
- ❹ Kurtuluş güvencesi hakkındaki soru üzerinde düşün. Bu neden Hristiyan yaşamının böylesine önemli bir parçası? Aynı zamanda küstah olmadan nasıl kendi kurtuluşumuzdan emin olabiliriz?